

Arrest

nr. 298 756 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 22 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 1 januari 2022 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. Op 31 augustus 2023 eindigde de voogdij van rechtswege.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 21 juni 2021 in Bulgarije (Eurodac).

1.3. Op 30 maart 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 31 maart 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 23/08/2021"

Je werd op 9 januari 2023 gehoord op het CGVS van 14.20h tot 17.15h bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Je voogd Dhr. D.(...) W.(...) en je advocaat meester VERSTRAETEN, Evelien waren het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, geboren en getogen in provincie Laghman, district Qarghayi, in het dorp Charqala. Je bent heden zeventien jaar en dus minderjarig. Je bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In Afghanistan ging je niet naar school doch volgde je religieuze lessen in de madrassa van Charqala. Je moeder verblijft met je broers en zussen in je dorp van herkomst. Ze wordt geholpen door je oom moederszijde. Je verklaart dat je vader voor de Amerikanen werkte, dat hij een commandant was die honderden mensen onder zich had. Ook andere familieleden werkten voor de overheid. Verscheidene ooms vaderszijde waren bij het leger en zijn gesneuveld in de strijd en je hebt één oom moederszijde die voor de inlichtingendienst werkte. Je vader werkte in Kabul en kwam één tot twee keer per maand naar huis. Op een gegeven moment was er vier maanden geen contact met je vader. Je oom, die voor de inlichtingendienst werkte, vertelde aan je moeder dat je vader door de Taliban werd meegenomen toen hij op weg was naar huis. Andere dorpelingen zeiden dat je vader werd gedood door de Taliban. Tien dagen later werd de mullah in de madrassa benaderd door de Taliban, die hem vroegen naar jongens tussen de zestien en zeventien jaar oud. Toen de mullah dit voorlegde aan de groep jongens waarin jij zat, stemden jullie uit angst toe met het voorstel. Thuis vertelde je dit aan je moeder. Ze werd heel boos en stuurde je naar het huis van haar broer. Twee dagen later kwamen de Taliban naar jullie huis om te vragen waar je was. Je moeder zei dat ze niets wist over jou en werd door de Taliban geslagen. Er werd besloten om je het land te laten verlaten. Je oom bracht je naar Kabul en vandaar ging het naar Nimroz. Je was ongeveer drie maanden onderweg en reisde via Iran, Turkije naar Bulgarije waar op 21 juni 2021 je vingerafdrukken werden genomen en verder via de Balkan naar België waar je op 23 augustus 2021 een vraag om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer stel je een vrees te hebben vanwege de Taliban.

Ter ondersteuning van je VIB leg je volgende documenten neer (copies): je taskara en de elektronische ID-kaarten van al je familieleden; de paspoorten van je moeder, broers en zussen; twee certificaten van je vader dd. 2009 en 2013; verscheidene aanbevelingsbrieven dd. 26/09/21, 05/11/21, 19/11/21, 29/08/22 en 13/02/22 die verband houden met het werk van je vader voor Compass Integrated Security Solution tot 2012, alsook een brief van je taalleerkracht.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend.

Je hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je beroept je vrees voor vervolging op het profiel van je vader, die volgens je verklaringen voor de Amerikanen werkte. Daarnaast stel je een vrees te hebben voor gedwongen rekrutering vanwege de Taliban.

Er dient echter te worden vastgesteld dat je je vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Aangaande het werk van je vader moet worden vastgesteld dat je heel weinig informatie hebt over zijn job. Je gevraagd alles te vertellen over wat je weet, stel je dat je vader een "commandant was en vier tot vijfhonderd mensen onder zich had" (CG p.5). Hij werkte bij de Amerikanen, hij werkte op een bureau en zijn kantoor was in Kabul. Je vader kwam om de zoveel maanden eens naar huis. Meer informatie heb je niet en je verwijst naar de documenten van je vader voor verdere informatie (CG p.5). Uit de door jou neergelegde documenten, zijnde verscheidene aanbevelingsbrieven, blijkt dat een persoon genaamd H. N., van 24 oktober 2004 tot 31 maart 2012 heeft gewerkt als een "Static Guard Commander" voor het bedrijf "Compass Integrated Security Solution", met als belangrijkste klant "Supreme Global Services". Dit bedrijf leverde voedsel en brandstof aan diverse buitenlandse troepen. "Compass" stond ook in voor de beveiliging van residenties van personeel van de Australische en Nederlands overheden en andere "gevoelige locaties". In het document staat vermeld dat het contract van Compass met Supreme in 2012 beëindigd werd, omwille van de beslissing van de Afghaanse overheid om de "private security" bedrijven te semi-nationaliseren. Compass heeft sindsdien geen bedrijfsactiviteiten meer (zie aanbevelingsbrief dd. 26/09/21). Uit een andere aanbevelingsbrief van de voormalige Country Manager van Compass (zie aanbevelingsbrief dd. 05/11/21), blijkt dat je vader van 2006 tot 2010 Convoy Guard Commander was. Ook deze brief maakt melding van het stopzetten van de activiteiten van Compass in 2012.

Uit de brieven kan niet worden afgeleid welk werk je vader ná 2012 heeft gedaan. Je voogd heeft via mail (zie neergelegde mailverkeer) bijkomende informatie gevraagd aan de voormalige Country Manager van Compass (zie aanbevelingsbrief dd. 05/11/21), maar deze persoon heeft geen contact onderhouden met je vader en heeft ook geen idee welk werk hij deed na 2012. Het jou gevraagd, stel je dat je vader werkte voor de Canadezen. Je baseert je hiervoor op een neergelegd certificaat dd. 2013 waarop een Canadese vlag staat. Je stelt vervolgens dat je vader de laatste jaren werkte voor Global, maar je hebt geen idee wat voor bedrijf het is (CG p. 6). Als verklaring voor het ontbreken van werkdocumenten van je vader van de laatste jaren, zeg je dat de Taliban na de machtsovername de huizen uitkamd en dat je moeder uit angst documenten heeft verbrand (CG p.6 en p.8). Diegenen die je wél presenteert, zouden bij je oom moederszijde zijn geweest. Je uitleg is onvoldoende overtuigend. Immers, als er moeite werd gedaan om diverse aanbevelingsbrieven te krijgen van het werk van vader, dan kan ook worden verwacht dat je het begin van bewijs aanbrengt van het werk van je vader in recente jaren. In de opmerkingen bij het verslag van het persoonlijk onderhoud (zie mail dd. 28/01/23 toegevoegd aan het administratieve dossier) laat je via je advocaat optekenen dat je vader in de laatste jaren werkte voor "High Global". Hij voegt "High" eraan toe. Dit zou een buitenlandse organisatie zijn in de wijk Qasaba in Kabul, die samenwerkte met het Afghaanse ministerie voor drugsbestrijding. Verdere informatie of een precieze functie kan hij niet aangeven. Hij zegt dat moeder "analfabeet is en het ook niet allemaal begrijpt" en dat zijn oom J.(...) maar een klein beetje kan lezen en schrijven.

De genoemde opmerking bij het verslag, brengt geen wezenlijke correctie of toelichting aan, "High Global" lijkt immers hetzelfde te zijn als "Supreme Global" zoals vermeld in de brieven van Compass. Het bedrijf heeft echter niets te maken met drugsbestrijding. De opmerkingen bij het verslag van het persoonlijk onderhoud zijn in de eerste plaats bedoeld om correcties aan te brengen bij de neerslag van wat er tijdens het onderhoud werd verklaard, niet om bijkomende informatie te verschaffen.

Bovendien heb je drie ooms moederszijde in het buurdorp Miakhel. Ook de oom die voor de inlichtingendienst zou hebben gewerkt, bevindt zich daar (CG p.5). Uit de toevoeging bij het verslag van het persoonlijk onderhoud, kan worden afgeleid dat je oom S. diegene is die in Kabul zou hebben gewerkt bij de inlichtingen (CG p.8). Bovendien heb je ook nog ettelijke ooms vaderszijde in leven in je eigen dorp (CG p.5). Er zijn met andere woorden voldoende personen in je netwerk om informatie aan te vragen.

Verder, voortgaande op de aard van de aanbevelingsbrieven en je uiterst vage verklaringen over de verdwijning van je vader, vier maanden voor je vertrek (CG p.4 -5, p.7, p.10), dient te worden geconcludeerd dat er nauwelijks geloof kan worden gehecht aan je verklaring dat je vader vier maanden voor je vertrek verdween en naar verluid gedood werd door de Taliban. Dit nieuws zou je hebben verkregen via je oom moederszijde, die bij de inlichtingendienst werkte in Kabul (CG p.5). Ook over zijn werk heb je geen verdere informatie. Ook dit is een loutere bewering waar je geen enkel begin van bewijs voor aanbrengt. Je verklaringen zijn ook niet consistent, wanneer je eerst zegt dat je vader verdween en jullie niet weten of hij al dan niet nog in leven is, maar vervolgens stelt, dat dorpelingen zouden hebben gezegd dat je vader werd gedood, wat bij gebrek aan overtuigende aanwijzingen, pure speculatie lijkt te zijn (CG p.7). Ook de situering van deze gebeurtenis in de tijd is verre van duidelijk. Zo zeg je aanvankelijk dat je Afghanistan hebt verlaten vier maanden ná de verdwijning van je vader (CG p.4). Je herhaalt dit in je verklaring dat je vader gewoonlijk één tot twee keer per maand naar huis kwam, en dat hij vier maanden voor je vertrek verdwenen is (CG p.5). Vervolgens blijkt dat jullie na vier maanden afwezigheid van je vader, beseften dat je vader verdwenen was (CG p.7). Dit is wat je oom moederszijde had ontdekt. Hoe hij dit heeft ontdekt weet je niet. Je hebt in principe geen informatie over wanneer je vader verdwenen is noch in welke omstandigheden. Je verklaringen over de verdwijning van je vader zijn vaag en niet doorleefd.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat de neergelegde brieven van diverse voormalige managers van Compass, duidelijk kaderen in het afgeven van bewijzen van tewerkstelling voor hun voormalige personeel, met het oog op hervestiging in het buitenland. De brieven zijn geschreven door zowel Australische, als Britse managers, die N. H. persoonlijk hebben gekend, als door een Amerikaanse burger, gepensioneerd Chief Legal Officer van Compass security. Deze laatste persoon expliciteert dat de aanbeveling bedoeld is voor US SIV (Special Immigrant Visas). In een lijst van 70 personen staat N. H. zijn naam vermeld, die volgens de schrijver van de brief mogelijks een risico lopen op vervolging vanwege de Taliban. De schrijver expliciteert dat hij de genoemde personen niet kent. Er werd je gevraagd wie om deze brieven heeft verzocht (CG p.8). Je verklaart hierover dat je moeder vertelde dat je oom moederszijde iemand heeft gecontacteerd met de bedoeling je familie naar Australië te brengen en dat die persoon de brief heeft ondertekend (CG p.8). Je ermee geconfronteerd dat omwille van de aard van de brieven toch de indruk bestaat dat deze door je vader zijn aangevraagd, blijf je vasthouden aan je verklaring dat ze van je oom zijn. Echter, hieraan kan onvoldoende geloof worden gehecht. Er kan niet worden ingezien hoe je oom een visa zou kunnen aanvragen voor uw familie, zonder dat je vader, voor wie de brieven geschreven zijn, dit in eigen persoon doet. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat je van al je familieleden een copie neerlegt van hun elektronische identiteitskaarten (uitgegeven in 2020) en paspoorten (uitgegeven in maart 2022), met uitzondering van het paspoort van je vader. Je verklaart dat je oom vaderszijde de paspoorten heeft aangevraagd voor je familie, omdat hun leven in gevaar was (CG p.11).

Echter, aangezien je noch het profiel van je vader in de laatste tien jaar aannemelijk hebt gemaakt, noch de aangehaalde profielen van diverse ooms, is niet duidelijk om welke redenen je familie momenteel in gevaar zou zijn. Je gevraagd hoe het gaat met je familie, zeg je dat ze het momenteel goed stellen (CG p.11). Je verklaart dat ze in het verleden problemen hadden met de Taliban, dat je moeder vreesde voor je broers, waarop ze naar Kabul zijn verhuisd. Heden zouden ze echter terug in het dorp zijn. Je verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat één van je ooms vaderszijde, zijnde T. H., een voormalig legerofficier, zich momenteel in Australië zou bevinden (CG p.8). Hoewel de advocaat erop aandrong contact te nemen met hem om je zo beter te informeren over het werk van je vader, stel je dat je familie geen contact heeft met hem (CG p.8). Echter, je hebt in je dorp van herkomst nog ettelijke ooms vaderszijde, alsook drie ooms moederszijde in een buurdorp. Het is dan ook niet aannemelijk dat geen van deze ooms zou kunnen worden gecontacteerd voor meer informatie.

Hoe dan ook, maak je niet aannemelijk dat je omwille van het profiel van je vader een risico op vervolging loopt. Aan je verklaring, dat je vreest voor gedwongen rekrutering (CG p.8-10) en dat de beweerdde poging tot rekrutering verband houdt met het profiel van je vader, zoals je beweert (CG p.10), kan onvoldoende geloof worden gehecht.

Je verklaart dat tien dagen nadat je vader verdween, de Taliban de mullah van de madrassa benaderden en zeiden dat ze jongens van 16 tot 17 jaar nodig hadden. Nadat de Taliban vertrok zou de mullah tegen jou en andere jongens hebben gezegd, dat jullie binnen de twee dagen naar de Taliban dienden te gaan (CG p. 8-10). Je maakt echter onvoldoende aannemelijk dat er daadwerkelijk werd gerekruteerd vanuit de madrassa. Het betrof een kleine madrassa verbonden aan de dorpsmoskee (CG p.8). De studenten kwamen uit je dorp. Je zat in een groep met ongeveer twintig jongens die de Koran leerden.

Op de vraag of de Taliban geregeld kwamen, zeg je dat ze in het geheim met de mullah spraken (CG p. 9). Je gevraagd of je jongens kent die al eerder naar de Taliban werden gestuurd, antwoord je ontkennend. Indien er actief vanuit de madrassa zou worden gerekruteerd, moet je toch ongetwijfeld jongens hebben gekend die in het verleden naar de Taliban werden gestuurd. Hierop gevraagd of het dan de eerste keer was dat de Taliban jongens kwamen vragen, zeg je nu dat de Taliban een eerste keer naar de mullah kwamen om jongens te vragen, vervolgens kwamen ze een tweede keer om hem te bedreigen en te zeggen dat hij jongens moest klaarmaken en een derde keer, twee dagen later, hebben ze de jongens verzameld en meegenomen, maar toen was jij al door je moeder naar je oom moederszijde gestuurd (CG p. 9). Het is echter weinig waarschijnlijk dat de mullah op eigen initiatief jongens, zonder de toestemming van hun vader en/of de dorpsoudsten naar de Taliban zouden sturen. Bij navraag blijkt dat jij en de andere jongens hun toestemming hebben gegeven, omdat ze bang waren van de mullah (CG p. 10). Je gevraagd om welke reden je toezegt als je bang bent, maak je een vreemde redenering en stel je dat je bang was dat de mullah je zou overhandigen aan de Taliban. Aangezien dit volgens je verklaring sowieso zou gebeurd zijn, is je antwoord weinig verklarend. Het is opvallend dat je spontane verklaringen terzake zeer summier zijn (CG p. 8).

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Plib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Plib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), dat de Taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de Taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de Taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de Taliban. In het licht van deze informatie is het niet aannemelijk dat de mullah op eigen houtje zou hebben beslist wie hij daar de Taliban zou sturen.

Er werd je gevraagd of je in het dorp ooit problemen hebt gehad met de Taliban omwille van het werk van je vader en/of ooms, bevestig je dit, maar bij nadere beschouwing blijkt je te spreken over de poging tot rekrutering in de madrassa. Nu verklaar je dat de Taliban in de madrassa tegen jou hadden gezegd dat je bij hen moest gaan omdat je vader voor de Amerikanen had gewerkt (CG p. 10). Noch in je spontaan relaas (CG p. 8) noch in de bijkomende vragen (CG p. 9-10) heb je daar iets over gezegd. Je zei zelfs expliciet dat de mullah naar jullie kamer kwam met de boodschap dat de Taliban jongens vroegen om met hen mee te gaan, nádat de Taliban de madrassa hadden verlaten (CG p. 9). Aan je verklaringen over de beweerde poging tot rekrutering kan onvoldoende geloof worden gehecht.

Uit het bovenstaande volgt dat je je vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt en bijgevolg wordt je de hoedanigheid van vluchteling geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te

kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update_1_July_31_October_2022.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald.

De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er ten aanzien van jou omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, je was op twee maanden na 16 jaar toen je op 23/08/21 een verzoek om bescherming indiende. Hieruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je in Afghanistan naar de madrassa van je dorp ging, altijd in je dorp woonde, waar er een voldoende groot netwerk bestaat. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je heden totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot, de door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De copies van uw taskara en de identiteitsdocumenten (elektronische ID's en paspoorten) van je familieleden, zijn een aanwijzing van je identiteit die hier verder niet te discussie staat. De certificaten en aanbevelingsbrieven die betrekking hebben op het werk van je vader werden bovenstaand voldoende besproken. Met de opmerkingen bij het verslag van het persoonlijk onderhoud werd, waar relevant, rekening gehouden zoals aangegeven in de beslissing. Het schrijven van je Okan –coach is een aanwijzing van je inzet in het klasgebeuren, die hier evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van artikel 33 van de Conventie van Genève: het beginsel van non-refoulement ;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel."*

Verzoeker licht toe als volgt:

"4.1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de vluchtelingenstatus niet kan toegekend worden omdat verzoekende partij zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk heeft weten maken.

Verder oordeelt het Commissariaat-generaal dat verzoekende partij ook niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat in zijn regio van herkomst volgens het Commissariaat-Generaal er geen sprake is van willekeurig geweld en er dus niet besloten kan worden dat verzoekende partij een ernstig risico op een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt.

De verzoekende partij kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

4.2.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen.

De beslissing zal bijgevolg hervormd minstens vernietigd moeten worden.

4.3.

Aangaande de asielmotieven van de verzoekende partij

-4.3.1.

Aangaande de problemen met de Taliban

Het Commissariaat-Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat er aan verzoekers asielrelaas geen geloof gehecht kan worden.

Verzoeker wenst te volharden in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en vreest nog steeds de Taliban bij een terugkeer naar Afghanistan.

Het CGVS doet blijken dat verzoeker onvoldoende informatie aanhaalt betreffende het werk van zijn vader en zijn ooms, doch houdt geen rekening met vooreerst de jonge leeftijd van verzoeker tijdens het werk van zijn vader/oom, alsook het gegeven dat zijn vader en oom werkzaam waren voor ofwel bedrijven die gevoelige locaties en personeel dienden te beveiligen, of de Afghaanse inlichtingendienst!

Nergens wordt er rekening gehouden met het profiel van dit werk en de gevoeligheden dat hiermee gepaard gaan.

Verzoeker heeft wel degelijk zijn best gedaan om bepaalde informatie aan te geven, ook na zijn persoonlijk onderhoud. Dat het CGVS hierover dan motiveert dat opmerkingen omtrent het gehoorverslag enkel dienen om correcties aan te brengen en geen nieuwe informatie, hoewel het CGVS hier zélf achter vroeg tijdens het persoonlijk onderhoud, kan niet aanvaard worden.

Ook betwist het CGVS niet het werk van zijn vader en trekken ze de door verzoeker neergelegde documenten niet in twijfel. Het CGVS verschuilt zich echter achter de motivatie dat verzoeker geen bewijzen kon voorleggen van het werk van zijn vader van de laatste tien jaar.

Echter, gelet op de inhoud van het werk van zijn vader, wat hij in het verleden gedaan heeft, dient al besloten te worden dat het hier om zeer gevoelige tewerkstellingen gaat, die nog steeds kunnen leiden op een verhoogd risico op vervolging bij een eventuele terugkeer.

Zeker als het CGVS de tewerkstelling van de vader niet betwist!

-4.3.2.

Aangaande het kwetsbaar profiel van de minderjarige verzoeker

De minderjarige verzoeker wenst vooreerst te wijzen op zijn kwetsbaar profiel en meent dat het CGVS hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden.

De verzoeker is momenteel 17 jaar oud.

Verzoeker verliet Afghanistan toen de verzoeker 16 jaar oud was.

De verzoekende partij was aldus ontzettend jong toen hij nog in Afghanistan woonde, en hoewel het CGVS motiveert dat zij hiermee rekening hebben gehouden bij de beoordeling, toont de motivering in de bestreden beslissing wel degelijk het tegendeel.

Verzoekende partij zal dat hierna nog verder motiveren.

-4.3.2.1.

Hoewel er geen juridische definitie van kwetsbaarheid bestaat, dient opgemerkt dat asielzoekers in het algemeen kwetsbaar zijn en de minderjarige kinderen hierbij een extra kwetsbare groep vormen.

Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure duiden.

Het artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn definieert de groep kwetsbare problemen als volgt:

[citaat voormeld artikel]

Verder verplicht hetzelfde artikel de lidstaten om bij de beoordeling en de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvragen de specifieke situatie van kwetsbare personen in overweging te nemen.

-4.3.2.2.

Ook de vreemdelingenwet kwalificeert niet begeleide minderjarigen als kwetsbare profielen in artikel 1, 12° Vw:

[citaat voormeld artikel]

Daarnaast dient het CGVS bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Dat volgt uit het artikel 57/1 § 4 Vw:

[citaat voormeld artikel]

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

[citaat voormeld artikel]

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent:

[citaat voormeld artikel]

-4.3.2.3.

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht.

Het CGVS verwijt de minderjarige verzoeker dat zijn problemen met de Taliban niet voldoende zijn en hiermee ook dient besloten te worden dat verzoeker geen vrees heeft bij een terugkeer naar Afghanistan. Hoewel het CGVS motiveert dat zij rekening houdt met verzoekers leeftijd, blijkt dit geenszins uit de bestreden beslissing (zie ook verder infra).

Het CGVS houdt allerminst rekening met het feit dat de verzoeker een minderjarige is en dat hij op 16-jarige leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten.

Hoewel het CGVS motiveert dat zij de nodige steunmaatregelen heeft genomen omdat de verzoeker minderjarig is, wordt er geen enkele rekening gehouden in de bestreden beslissing met het profiel van de verzoeker als minderjarige.

Dat dit wel degelijk meer invloed heeft gehad op verzoeker, dan de bestreden beslissing doet uitschijnen.

-4.3.3.

-4.3.3.

Aangaande zijn familieleden die voor de voormalige Afgaanse overheid hebben gewerkt

De verzoekende partij wenst verder op te merken dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met het profiel van de verzoeker, met name dat hij afkomstig is van een familie waarbij verscheidene familieleden voor de voormalige overheid heeft gewerkt én reeds verschillende familieleden hierom werden vermoord of zelfs actueel vermist zijn.

Echter motiveert het CGVS dat dit onvoldoende is om te kunnen besluiten tot een vrees voor vervolging in hoofde van de verzoekende partij.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

-4.3.3.1.

Het Commissariaat- Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat verzoeker niet kan aantonen dat hij een gegronde vrees heeft op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader en oom.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering!

-4.3.3.2.

Dat gelet op het profiel van zijn vader en oom, verzoeker wel degelijk een vrees op vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan.

Zo blijkt namelijk zeer duidelijk uit het EUAA Afghanistan: Targeting of Individuals Report van augustus 2022, dat de Taliban vanaf de machtsovername, vele pogingen heeft ondernomen om informatie te bekomen over personen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt, en dit voornamelijk door het onder druk zetten van familieleden en informatie te vergaren in afgelegen dorpen, waar iedereen elkaar kent:

[citaat EUAA Afghanistan, "Targeting of Individuals" van augustus 2022, p. 63 e.v.]

Dat het CGVS niet dienstig kan motiveren dat verzoeker geen vrees zou hebben omwille van het werk van zijn vader/oom voor de voormalige Afgaanse overheid.

Het CGVS toont in haar bestreden beslissing ook niet aan dat zij expliciet twijfelt aan de werkzaamheden van verzoekers familieleden, doch stelt enkel dat hij onvoldoende informatie en bewijzen hierover kan verschaffen.

Louter stellen dat omdat verzoeker weinig informatie kon geven kan niet volstaan als motivering dat verzoeker geen vrees zou hebben bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn familieleden. Zeker gelet op het profiel van de functies die zijn vader en oom uitoefenden!

Dat verzoeker wel degelijk een vrees heeft bij een eventuele terugkeer.

Dat familieleden van voormalige leden van de Afghaanse overheid, na meer dan een jaar na de machtsovername door de Taliban, nog steeds geviseerd worden:

[citaat <https://www.rferl.org/a/afghanistan-taliban-revenge-killings/31942162.html>]

Verzoekende partij heeft wel degelijk een gegronde vrees bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van de werkzaamheden van zijn familieleden.

Het CGVS onderzoekt dit gegeven niet voldoende, waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

Dit wordt ook steeds bevestigd in het rapport van EUAA Country Guidance: Afghanistan, January 2023:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf, p. 58-59]

-4.3.3.3.

Dat uit de gekende informatie blijkt dat personen, op welke wijze dan ook, die een band hadden met de vorige Afghaanse regering, een risico kunnen lopen op vervolging door de Taliban.

Verzoekende partij baseert zich op zeer recente en objectieve informatie, in tegenstelling tot het CGVS in haar bestreden beslissing, die op geen enkele manier rekening houdt met de tewerkstelling van de familieleden van verzoekende partij.

Dit kan geenszins aanvaard worden als een zorgvuldig en gedegen onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissing niet aantoont dat verzoeker geen vrees zal hebben bij een terugkeer omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden bij de voormalige Afghaanse overheid en hierdoor een risicoprofiel zal hebben bij een eventuele terugkeer.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich hierdoor op.

-4.3.4.

Aangaande het profiel van de verzoeker als 'verwesterd' door de ogen van de Taliban

Verzoekende partij wenst ook aan te halen dat hij al in België is sinds juni 2021, wat bijna twee jaar is!

Verzoeker verblijft al lange tijd in Europa, wat volgens de Taliban, "ongelovig landen", zijn waardoor verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan, een bepaald risicoprofiel heeft. Verzoeker verblijft in België sinds augustus 2021. Hij is vertrokken uit Afghanistan in 2021. Verzoeker is vertrokken op 16 jarige leeftijd! Echter toont het Commissariaat- Generaal in de huidige bestreden beslissing niet aan hiermee rekening te hebben gehouden!

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is hiermee alvast aangetoond.

-4.3.4.1.

Het Commissariaat-Generaal verwijst in haar bestreden beslissing dat uit de beschikbare informatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) er niet kan afgeleid worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Volgens het CGVS wordt dit ook bevestigd in het recente EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022. Zo stelt het CGVS dat niet blijkt dat er in het algemeen niet kan worden gesteld dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging.

Personen die terugkeren kunnen door de Taliban of hun omgeving met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met uitsluiting of stigma, maar dit is volgens het CGVS niet van een zodanig hoog niveau dat dit automatisch leidt tot een vrees voor vervolging.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

Dit des te meer, gezien het EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 zélf in haar rapport stelt dat het niet zeker is hoe de Taliban personen die Afghanistan hebben verlaten, zal behandelen:

[citaat EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, p. 11]

Het EUAA rapport stelt ook duidelijk vast dat de Taliban een streng Islamitisch beleid wenst te voeren in Afghanistan en dat hebben zij ook reeds publiekelijk verkondigd:

[Ibid., p. 78]

Het EUAA Country Guidance Afghanistan Report van April 2022 is, in tegenstelling tot wat het CGVS in haar bestreden beslissing wenst te laten uitschijnen, heel duidelijk omtrent het gebrek aan informatie over hoe de Taliban personen met een 'verwesterd' profiel gaan viseren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan:

[Ibid., p. 81]

Verzoekende partij wenst hierbij ook te verwijzen naar het recente rapport EUAA Country Guidance: Afghanistan January 2023, waaruit ook nog steeds blijkt dat er weinig concrete informatie beschikbaar is over personen die terugkeren naar Afghanistan:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf, p. 77]

Het meest recente EUAA rapport stelt aldus duidelijk dat er nog steeds geen beschikbare informatie is over hoe de Taliban staat tegenover personen die terugkeren uit het Westen.

Samenvattend is er aldus weinig informatie beschikbaar over hoe personen geïmigreerd zullen worden als 'verwesterd' sinds de machtsovername door de Taliban, doch heeft de Taliban wel duidelijke standpunten laten blijken over hoe de Sharia nageleefd moet worden.

Het recente EUAA rapport stelt dan ook duidelijk dat er een "individuele beoordeling" gemaakt dient te worden op basis van iemand zijn kenmerken om te kunnen beoordelen of er een nood is aan internationale bescherming:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf, p. 78 e.v.]

Dat er bij de verzoekende partij wel degelijk verschillende elementen aanwezig zijn waaruit kan afgeleid worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn verwesterd profiel.

Vooreerst is verzoeker toegekomen in België als minderjarige. Verzoeker heeft zich helemaal gevormd in België. Verzoeker is uit Afghanistan vertrokken toen hij nog maar 15 jaar oud was!

Verzoeker verblijft al sinds 2021 in België en heeft zich onze westerse waarden en normen eigen gemaakt. Dat dit uiteraard er ook toe geleid heeft dat verzoeker zich meer en meer heeft afgezet van de Islamitische waarden en normen, gelet op zijn reeds lang verblijf buiten Afghanistan.

Dat de verzoekende partij omwille van zijn lang verblijf in België, wat door de Taliban als een ongelovig land wordt beschouwd, wel degelijk een actuele vrees heeft bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verwestering.

Verzoekende partij voldoet niet meer aan de Islamitische waarden en normen die door de Taliban worden opgelegd.

Dat uit het recente EUAA rapport duidelijk blijkt dat er geen concrete en actuele informatie is over hoe de Taliban staat tegenover terugkeerders uit het Westen. Wat wel geweten is, zijn de verwachtingen die de Taliban stelt tegenover de verplichtingen onder de Sharia.

Dat uit hetgeen hierboven is aangehaald, er verschillende elementen zijn waardoor de verzoekende partij niet in de mogelijkheid zal zijn om zich (terug) te conformeren aan deze Islamitische waarden en normen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.

-4.3.3.2.

Verzoeker wijst bovendien het CGVS erop dat er een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van de vrees tot vervolging.

a)

Verzoeker verwijst naar het arrest van uw Raad dd. 4.6.21 waarin wordt gesteld:

[citaat RvV 4 juni 2021, nr. 255 609]

In de UNHCR Guidelines van 2018 werd reeds aangestipt dat terugkerende Afghansen die gezien worden als 'verwesterd' en dat zij als een risicogroep met een verhoogd risico om slachtoffer te worden van daden van vervolging moeten worden beschouwd (Zie UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html, p. 46-47)

Dat het niet ontkend kan worden dat de Taliban de volledige controle heeft, niet enkel over verzoekers regio, maar over heel Afghanistan.

Het EASO-rapport "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" wijst erop dat personen die in het buitenland asiel aanvragen worden aanzien in het land van herkomst als christenen of nog atheïsten. En dit zelfs indien dit niet daadwerkelijk het geval is!

b)

Verschiedende rapporten wijzen immers op het verhoogde risico op vervolging door de Taliban omwille van gepercipieerde verwestering. (zie EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2036956/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf, p. 3-4)

Er zijn heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de Taliban "terugkeerders" effectief heeft vervolgd.

Vermeld EASO-rapport verwijst bijvoorbeeld naar twee "terugkeerders" uit Australië die werden vermoord door de Taliban omwille van hun verblijf in een ongelovig land (zie EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op

https://www.ecoi.net/en/file/local/2036956/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf p 12).

Het Nansen rapport 2021/11 (<https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>, p. 15 e.v.) somt een verdere waslijst aan incidenten op en maakt melding van twee Afghanen die terugkeerden vanuit Duitsland en die werden gearresteerd en later mishandeld omdat ze ervan verdacht werden te werken voor 'de ongelovigen'. En verwijst verder het rapport van de Refugee Support Network waar onder andere melding wordt gemaakt over een jonge terugkeerder uit Noorwegen die werd onthoofd door de Taliban omdat hij internationale papieren en een bankkaart bij zich had.

c)

Verzoeker verwijst ook naar het arrest van uw Raad dd. 30.10.2019 waarin de weigeringsbeslissing m.b.t. een Afghaanse betrokkene reeds werd vernietigd omwille van zijn verblijf in het buitenland en vermeende verwestering.

De motivering van de Raad gaat als volgt:

[citaat RvV 30 oktober 2019, nr. 228 243]

En verder naar het arrest dd. 27.11.2020 waarin de Afghaanse betrokkene werd erkend als vluchteling:

[citaat RvV 27 november 2020, nr. 245 004]

d)

Het Nanssenrapport maakt niet enkel melding van geweld door de Taliban als daad van vervolging omwille van (veronderstelde) verwestering maar ook bijvoorbeeld afpersing door de Taliban.

Dat Afghaanse verzoekers die zich identificeren met westerse waarden het doelwit zijn van ernstige daden van vervolging bij terugkeer naar Afghanistan omdat zij worden gezien als on-islamitisch, pro-regeringsgezin (regering van voor de machtswissel) of als zelfs spionnen.

Dat zelfs louter lang verblijf in een Westers land ipso facto problematisch zijn bij terugkeer.

De daden waaraan personen die onder dit profiel vallen kunnen worden blootgesteld, kunnen neerkomen op vervolging, onder meer geweld door de Taliban, familieleden, conservatieve elementen in de samenleving en opstandelingen.

e)

Verzoekende partij wenst verder ook te verwijzen naar het UK Home Office: Country Policy and Information Note: Afghanistan: Afghans perceived as 'Westernised' van juni 2021.

Dit rapport beschreef al zeer gedetailleerd de situatie van terugkeerders naar Afghanistan.

Zo blijkt dat de situatie voor terugkeerders naar Afghanistan ontzettend complex is, zelfs al voor de machtsovername door de Taliban in augustus 2021.

Verzoekers vrees om actueel terug te keren is niet ongegrond, en vindt steun in het UK Home Office rapport

[citaat <https://www.ecoi.net/en/file/local/2054314/Afghanistan-Westernised-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>]

Verder in het rapport:

[Ibid.]

Verder:

[Ibid.]

Dat ook de Raad dit reeds opmerkte in haar arrest van 31/03/2022:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

Dat het Commissariaat- Generaal noch in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier concreet aantoonde dat verzoeker, die al sinds 2021 in België verblijft en niet is teruggekeerd naar Afghanistan, geen ernstig risico op vervolging zal ondervinden bij een terugkeer.

-4.3.3.3.

Dat verzoekers vrees voor de Taliban sinds de machtsovername in augustus 2021 gegrond is.

a)

Dit blijkt ook uit het EASO Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report, January 2022:

[citaat

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, p. 56-57]

Dat uit deze objectieve informatie blijkt dat het nog steeds zeer onduidelijk is hoe de Taliban zal reageren ten aanzien van afgewezen asielzoekers.

Zo verwijst verzoekende partij naar het UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban van Februari 2022 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf) dat het rechtssysteem van de Taliban niet de nodige garanties kan bieden aan afgewezen asielzoekers:

[citaat voormelde bron, p. 22 e.v.]

Dat verzoekers vrees voor de Taliban gegrond is, gelet op het gebrek aan informatie over hoe de Taliban afgewezen asielzoekers zal behandelen bij een terugkeer, zeker gelet op de uitvoering van het 'rechtssysteem' onder het Taliban- regime.

Het hierboven vermelde rapport kreeg een update in april 2022: UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban (April 2022).

Dat de situatie hieromtrent nog steeds overanderd blijkt, zoals terug te vinden in het rapport (zie: UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban April 2022, p. 22 en verder

beschikbaar

op:

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf)

Ook het EUAA Country Guidance Note Afghanistan, January 2023 (beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf)

hanteert nog steeds dezelfde conclusie, met name dat er geen zekerheid is over hoe de Taliban zich zal stellen naar personen die terugkeren uit Europa. (zie ook supra)

Dat uit het geüpdate rapport blijkt dat de Taliban wel degelijk zeer strikte regels oplegt in verband met het naleven van de Sharia.

Zo ook met hoe men zich dient te kleden en dat er ook effectief een soort "religieuze" politie die toeziet op deze naleving:

[citaat

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf, p. 20-22]

Verzoekende partij woont al bijna twee jaar in België, en heeft aldus andere waarden en normen ontwikkeld, die niet meer in overeenstemming te brengen zijn met de huidige Islamitische regels die de Taliban oplegt.

Verzoeker heeft een gegronde vrees bij een terugkeer naar Afghanistan. Een risico op een schending van artikel 3 EVRM is imminent.

b)

Verder blijkt uit het UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban van Februari 2022 (beschikbaar op

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf) dat hoewel de Taliban publiekelijk heeft bekendgemaakt "amnestie" te verlenen aan iedereen die "tegen" hen was, uit de praktijk blijkt dat het tegenovergestelde gebeurt:

[citaat voormelde bron, p. 27-29]

Opnieuw kan de verzoekende partij aantonen dat de Taliban niet te vertrouwen is. Er is een grote discrepantie tussen wat de Taliban publiekelijk verkondigt en hoe zij in de praktijk te werk gaan.

Nergens uit de bestreden beslissing toont het Commissariaat- Generaal aan dat verzoeker, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan, niet door de Taliban in het vizier zal komen, gelet op zijn verblijf in Europa voor bijna twee jaar.

Het UK Home Office rapport van april 2022 toont nog steeds aan dat het niet in overeenstemming zijn met de Islamitische waarden en normen die de Taliban oplegt, wel degelijk kunnen leiden tot een ernstig risico op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan:

[citaat

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf, p. 53-56]

Dat verzoeker, die op zulke jonge leeftijd naar België is gekomen, zich andere waarden en normen heeft eigen gemaakt, die niet meer in overeenstemming te zijn met het regime dat de Taliban oplegt.

Dat het zich eigen maken van dergelijke waarden en normen, zoals de onze, wel degelijk zal leiden tot een schending van artikel 3 EVRM, zeker wanneer dit gebeurd is in het buitenland, wat ook bevestigd wordt door het recente EUAA Report 2023:

[citaat

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf, p. 76]

Opnieuw kan de verzoekende partij aantonen dat de Taliban niet te vertrouwen is. Er is een grote discrepantie tussen wat de Taliban publiekelijk verkondigt en hoe zij in de praktijk te werk gaan.

Nergens uit de bestreden beslissing toont het Commissariaat- Generaal aan dat verzoeker, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan, niet door de Taliban in het vizier zal komen, gelet op zijn verblijf in Europa voor bijna 2 jaar en omwille van zijn verregaand verwestering!!

Dit blijkt ook uit het rapport van EUAA Afghanistan: Targeting of Individuals August 2022, waaruit blijkt dat er geen duidelijk standpunt is van de Taliban betreffende terugkeerders.

Meer zelfs, als er nieuws aan het licht komt dat de Taliban personen viseren, dan komen zij met een tegenstrijdige verklaring, die probeert om de publieke opinie te omzeilen:

[citaat

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, p. 50 e.v.]

Het is heel duidelijk dat de visie van de Taliban nog ontzettend vaag is en veranderd naar wat de Taliban wenst hoe ze gepercipieerd worden door het Westen. Dit geeft verzoeker geen enkele zekerheid bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan.

Ditzelfde rapport toont ook aan dat de Taliban wel degelijk Afghanen proberen tegen te houden die het land willen ontvluchten en verregaande controles doorvoert:

[citaat

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, p. 53 e.v.]

Zo oordeelde ook uw Raad in een aantal principe arresten omtrent de situatie in Afghanistan dat een 'verwestering' wel degelijk onderzocht dient te worden bij een beoordeling omtrent een verzoek om internationale bescherming en ook kan leiden tot toekenning van een beschermingsstatus:

[citaat RvV 12 oktober 2022, nr. 278 653]

De motivering van uw Raad kan in concreto ook toegepast worden op verzoeker. Hij is als minderjarige naar België gekomen en heeft zich vanaf zijn aankomst goed geïntegreerd in onze Belgische samenleving en onze waarden en normen eigen gemaakt.

Dat het CGVS nalaat om een grondig onderzoek te voeren naar de individuele en specifieke elementen in hoofde van verzoeker, waaruit een verregaande verwestering blijkt, wat zal leiden tot een risico op vervolging.

Dat verzoeker geen vrees heeft hiervoor bij een terugkeer naar Afghanistan, toont verwerende partij niet aan.

c)

Verzoekende partij wenst dan ook te verwijzen naar het "non- refoulement-beginsel" dat een kernprincipe is in het internationale mensenrechtencontentieux.

Het non-refoulement beginsel zit vevat in artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag:

[citaat voormeld artikel]

De draagwijdte van artikel 33 geldt voor elke vorm van verwijdering of overbrenging van personen, ongeacht hun status, wanneer er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat de terugkeerder bij terugkeer het risico loopt op onherstelbare schade als gevolg van wegens foltering, mishandeling of andere ernstige schendingen van de mensenrechtenverplichtingen. Als inherent element van het verbod op foltering en andere vormen van mishandeling, wordt het beginsel van non-refoulement gekenmerkt door zijn absolute karakter zonder enige uitzondering. In dit opzicht is de werkingssfeer van dit beginsel krachtens de relevante verdragen inzake mensenrechten ruimer dan die van het internationale vluchtelingenrecht. Het verbod geldt voor alle personen, ongeacht hun staatsburgerschap, nationaliteit, staatloosheid of migratiestatus, en het geldt overal waar een staat rechtsmacht of feitelijk toezicht uitoefent, zelfs buiten het grondgebied van die staat.

(zie: The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Migration/GlobalCompactMigration/ThePrincipleNon-RefoulementUnderInternationalHumanRightsLaw.pdf>)

Mede door een risico op onherstelbare schade bij een terugkeer van de verzoeker naar Afghanistan, heeft het UNHCR zijn positie over gedwongen terugkeer naar Afghanistan van augustus 2021 nog steeds niet gewijzigd. Zij stellen dat een gedwongen terugkeer nog steeds niet mogelijk is:

[citaat <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>]

Dit standpunt werd door het UNHCR in februari 2023 opnieuw bevestigd:

[citaat

<https://data.unhcr.org/en/situations/afghanistan#:~:text=Since%20August%202021%2C%20UNHCR%20has,Afghan%20IDPs%2C%20refugees%20and%20returnees>]

Dat een terugkeer naar Afghanistan aldus nog steeds uitgesloten is.

Volgens het 1996 UNHCR (= The UNHCR Manual on Voluntary Repatriation of 1996) Guidelines kan een verzoeker enkel terugkeren naar zijn land van herkomst als de situatie in zijn land voorziet in een veilige terugkeer van de onderdaan:

[citaat https://www.unhcr.org/bg/wp-content/uploads/sites/18/2016/12/Handbook_Voluntary-Repatriation_1996.pdf]

Het komt aan het Commissariaat- Generaal toe om aan te tonen dat de situatie in het land van herkomst van de verzoeker aan deze standaard voldoet.

Dat enkel verwijzen naar theoretische beschouwingen van bepaalde rapporten, het CGVS dit niet in concreto kan aantonen.

Meer zelfs. Het CGVS motiveert in haar bestreden beslissing dat er voldoende objectieve informatie terug te vinden is, die kunnen aantonen dat verzoekende partij geen ernstig risico op vervolging zal hebben bij een terugkeer naar Afghanistan.

Het standpunt van UNHCR gaat hier lijnrecht tegenin:

[citaat <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>]

-4.3.5.

Besluit

Uw Raad erkende reeds de nood aan bescherming n.a.v. (vermeende) verwestering voor Afghanen in verschillende arresten.

Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, is het risico op vervolging significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia dat de Taliban hanteert, zoals hierboven ook aangehaald.

Een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaanse onderdaan wie voor langere tijd in het buitenland verblijft, loopt een enorm groot risico te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

Het onderzoek van de vluchtelingenstatus vereist dan ook een toekomstgericht onderzoek, hetgeen het CGVS in casu helemaal niet heeft verricht.

Verzoekende partij heeft wel degelijk verscheidene elementen aangereikt die aantonen dat er sprake is van een verregaande verwestering in hoofde van de verzoeker.

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat het Commissariaat- Generaal onredelijk is in haar motivering en is de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4.4.

Aangaande de nood aan subsidiaire bescherming overeenkomstig het artikel 48/4 Vw

-4.4.1.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 Vw

Het artikel 48/4 Vw stelt het volgende:

[citaat voormeld artikel]

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden gezien er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar ernstige schade loopt in het kader van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij kan zich hiermee niet akkoord verklaren.

De motivering van het CGVS is op dit punt niet ernstig te noemen. Het CGVS voldoet hier immers niet aan haar onderzoeksbevoegdheid, noch houdt zij terdege rekening met alle elementen in het dossier.

-4.4.2.

De verzoekende partij loopt een reëel gevaar nu de Taliban aan de macht is in Afghanistan.

Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker.

Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een asielrelaas, is het CGVS niet vrijgesteld van haar opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat (zie RvV 28 juni 2018, 206 172).

-4.4.2.1.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Voorheen kreeg een Afghaanse verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend wanneer in zijn specifieke regio van herkomst de Taliban de macht had.

Het is dan ook frappant te noemen dat nu de Taliban over heel Afghanistan de macht heeft, er quasi geen subsidiaire bescherming meer kan worden verleend.

Het nieuw beleid van het CGVS m.b.t. tot de subsidiaire bescherming wordt aangevat met een uiteenzetting omtrent een afname van het geweld en verbeterde veiligheidssituatie nu de Taliban de macht heeft kunnen claimen.

M.b.t artikel 48/4 § 2, c) Vw stelt het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Dit is dan ook verbazend, gezien deze visie lijnrecht ingaat tegen het standpunt van het UNHCR, dat sinds de machtswissel van augustus 2021 aan de alarmbel trekt en benadrukt de UNHCR nog steeds dat een (gedwongen) terugkeer naar Afghanistan de terugkeerder bootstelt aan onherstelbare schade. Dit werd nota bene in februari 2023 herbevestigd. (zie supra)

De UNHCR dringt zelfs aan op het feit dat wanneer een Staat beslist dat de Afghaanse verzoeker geen vluchtelingenstatus kan worden toegekend, het onmogelijk is om op heden een beslissing van weigering van de subsidiaire bescherming te nemen :

[citaat <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>]

Ingevolge het art. 48/6 Vreemdelingenwet geldt er bij een verzoek tot internationale bescherming een medewerkingsplicht en een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en het CGVS. Dit resulteert in het dragen van een gedeelde bewijslast.

Het CGVS dient actief mee te werken om elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en anderzijds moet het CGVS nauwkeurige en actuele informatie over het land van herkomst verzamelen.

Het mag dan ook verbazend zijn dat het CGVS zelf toegeeft dat er op heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie voorhanden is over de situatie in Afghanistan. Echter stellen zij dat er nieuwe informatie is van verschillende gezaghebbende experts, analisten en internationale organisaties die stellen dat de situatie verbeterd zou zijn.

Verzoekende partij wenst het CGVS erop te wijzen dat alle bronnen die zij aanhalen, zélf stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds ontzettend volatiel is en er niet concreet kan aangetoond worden dat asielzoekers uit Afghanistan hierdoor geen risico op ernstige schendingen kunnen oplopen bij een terug.

Het UNHCR bevestigt dit ook in haar Guidance Note van februari 2022 door te stellen dat het verkrijgen van objectieve en correcte informatie, niet voorhanden is:

[citaat <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>]

Ook het EUAA Country Guidance: Afghanistan, April 2022 bevestigt dit:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-04/2022_04_Country_Guidance_Afghanistan_EN_1.pdf]

Dat de informatie waarop het CGVS zich aldus baseert om te concluderen dat er geen willekeurig geweld meer is in Afghanistan die leidt tot een nood aan internationale bescherming, met een korrel zout dient te worden genomen.

Zo kan verzoekende partij hiervoor verwijzen naar het COI Repository rapport van Asylos, die de veiligheidssituatie in Afghanistan in kaart brengt. (zie Afghanistan: COI Repository: 1st September 2021-31 December 2022 van Asylos, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=e3400d01-e5c8-474b-9473-5ea1ae009109>)

Verder blijkt ook dat Afghanistan nog steeds een hotspot is voor leden van ISKP, wat ook bevestigd wordt in het recente EUAA Country Guidance Report Afghanistan van 2023:

[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023_01/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf, p. 18]

Dit wordt ook bevestigd in het United Nations General Assembly Security Council, General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security: Report of the Secretary-General van 27/02/2023:

[citaat <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/N2305123.pdf>]

Dat verzoeker zeker een risico hiertoe heeft, gelet op het feit dat hij ook al bijna 2 jaar uit Afghanistan is gevlucht, waardoor, indien hij plots terug dient te keren, hij zeker in het vizier zal komen, gelet op zijn langdurige afwezigheid.

Zoals ook reeds hierboven aangehaald, dient het CGVS een toekomstgerichte beoordeling te maken. Gezien verscheidene internationale experts en analisten aanhalen dat de situatie aan het verslechteren is voor burgers, dient het CGVS hiermee wel degelijk rekening te houden bij haar beoordeling. Dit blijkt niet uit de bestreden beslissing.

Dat het CGVS geen rekening houdt met deze erg volatiële veiligheidssituatie in Afghanistan. Zij houdt geen rekening met de actuele veiligheidssituatie.

Het CGVS is aldus niet enkel verplicht om met de veranderende actuele situatie rekening te houden, doch ook is zij gehouden om met persoonlijke elementen rekening te houden die leiden tot een hoger risico om slachtoffer te zijn van willekeurig geweld bij een eventuele terugkeer.

Dat de verzoeker in dit kader wenst te wijzen op het feit dat hij verwesterd is en verblijft in volgens de Taliban "een niet- moslim land". (zie supra).

Dit is uiteraard een persoonlijk omstandigheid die het risico verhoogd om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dat echter ook verzoekers medische problemen leiden tot een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker en als een persoonlijke omstandigheid beoordeeld dient te worden.

Verzoeker kan hiervoor ook verwijzen naar rechtspraak van uw Raad.

Uw Raad stelt vast op basis van het arrest Elgafaji van het Europees Hof van Justitie (zaak C-465/07 van 17 februari 2009) dat een onderscheid gemaakt moet worden tussen twee situaties:

- wanneer het willekeurig geweld zodanig is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat elke burger in geval van terugkeer louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade ;
- wanneer het geweld willekeurig is, maar niet het niveau bereikt dat elke burger louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt, moeten persoonlijke elementen in acht genomen worden die specifiek voor de betrokkene het risico verhogen om slachtoffer te worden.

Verzoekende partij wenst aldus te verwijzen naar de tweede situatie, uitgewerkt in het arrest Elgafaji van het EHVJ, gelet op zijn kwetsbaarheid als minderjarige.

De zienswijze ontwikkeld in het arrest Elgafaji wordt ook door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegepast.

Ook de Raad van State oordeelde recent dat medische attesten in de asielprocedure niet zomaar buiten beschouwing mogen gelaten worden en dat deze een ernstig onderzoek verdienen naar het risico op een schending van artikel 3 EVRM.

Uit de verhoogde kwetsbaarheid van verzoekende partij blijkt aldus een persoonlijke omstandigheid die kan leiden tot een risico voor betrokkene om het slachtoffer te worden van een ernstig en reëel risico.

Dat het CGVS klaarblijkelijk van oordeel is dat de situatie in Afghanistan aanleunt bij de tweede situatie.

Dat uw Raad oordeelt dat wanneer er geen sprake is van de eerste situatie doch bij het beoordelen van de tweede situatie rekening moet houden met persoonlijke omstandigheden.

Dat de reeds hierboven aangehaalde persoonlijke omstandigheden, indien niet voldoende om in aanmerking te komen voor de toekenning van het vluchtelingenstatuut, minstens in aanmerking genomen dienen te worden bij de beoordeling omtrent de subsidiaire beschermingsstatus.

Echter houdt het Commissariaat- Generaal hiermee geen rekening. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.

-4.4.2.2.

Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

Het CGVS doet opnieuw een algemene theoretische uiteenzetting over de algemene toepasbaarheid van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet op Afghanistan.

Verwijzend naar het vermeld Elgafaji arrest maakt het CGVS een onderscheid naargelang de algemene slechte socio-economische en humanitaire situatie al dan niet wordt veroorzaakt door overheidsfactoren.

a)

Zij argumenteert vervolgens als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

b)

Dat de actor in Afghanistan de overheid is, met name de Taliban. Dat tijdens het vorige schrikbewind van de Taliban Afghanen nog veelvuldig een beschermingsstatus in België kregen (zie jaarverslag CGVS 2001-2002 m.b.t. jaren 1988 – 2000).

Echter gaat het CGVS niet in op de precaire humanitaire situatie dankzij het handelen van de Taliban en de strikte en vergaande toepassing van de Sharia.

Het rapport van Human Rights Watch, Taliban 'Vice' Handbook Abusive, dd. 29 oktober 2021 (beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2021/10/29/afghanistan-taliban-vice-handbook-abusive>) stelt dat de Taliban een handboek gebruiken dat uitermate strengere regels oplegt.

Bovendien zou de Taliban zich vaak niet aan de rechten die in het handboek van het Taliban-Ministerie 'Vice and Virtue' worden beschermd.

In het handboek stelt onder meer:

[citaat voormelde bron]

Het vermeld Nanssen rapport stelt:

[citaat <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>, p. 33]

Alsook

[Ibid.]

Ook het AP News verspreidde op 23 september 2021 volgend bericht:

[Ibid.]

Ook Amnesty International rapporteert tevens grove mensenrechtenschendingen in het huidige Talibanbewind en vraagt dringend actie van mensenrechtenorganisaties:

[citaat <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/03/new-alliance-to-protect-human-rights-in-afghanistan/>]

Dat verzoeker derhalve een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan, meer bepaald foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet!

Dat het CGVS de humanitaire situatie en de mensenrechtenschendingen volledig uit het oog verliest.

In het Nanssenrapport wordt de vergelijking gemaakt naar analogie met het bewind gehanteerd door Al Shabaab in delen van Somalië (beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>). Dat de Somalische verzoekers afkomstig uit een regio waar Al Shabaab zijn strikte toepassing van de Sharia hanteert in België de subsidiaire bescherming worden toegekend. En niet omwille van de algemene veiligheidssituatie of de mate van gevechten maar omwille van de vergaande toepassing van de Sharia. Het recente UNAMA rapport van juli 2022 concludeert op het einde van haar rapport, dat de mensenrechtenschendingen in Afghanistan zeer ernstig zijn:

[citaat https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_human_rights_in_afghanistan_report_-_june_2022_english.pdf, p. 40]

Meer dan 1 jaar na de machtsovername door de Taliban, blijft de humanitaire crisis in Afghanistan welig tieren.

De grootste risicoprofielen in deze humanitaire crisis zijn volgens het HUMANITARIAN RESPONSE PLAN AFGHANISTAN 2022 voornamelijk vluchtelingen die terugkeren naar Afghanistan.¹³ Indien verzoeker aldus zou dienen terug te keren naar Afghanistan, zal hij behoren tot de profielen die het meeste risico lopen wat een onmenselijke en vernederende zal uitmaken.

Ook Human Rights Watch heeft in een recent rapport aangetoond dat 1 jaar Taliban geleid heeft tot een humanitaire crisis van ongemene proporties en dat de Taliban ook niets heeft ondernomen om deze crisis een halt toe te roepen:

[citaat https://www.hrw.org/news/2022/08/11/afghanistan-talibans-catastrophic-year-rule?utm_source=The+New+Humanitarian&utm_campaign=5743b85028-EMAIL_CAMPAIGN_Cheat_Sheet_12_August&utm_medium=email&utm_term=0_d842d98289-5743b85028-75868082]

De huidige humanitaire crisis is de ergste die Afghanistan ooit heeft gezien:

[citaat https://www.hrw.org/news/2022/08/04/economic-causes-afghanistans-humanitarian-crisis#_How_serious_is]

Ook het United States Institution of Peace heeft dezelfde bevindingen gepubliceerd:

[citaat <https://www.usip.org/publications/2022/08/year-taliban-rule-afghans-face-spiraling-economic-humanitarian-crises>]

Het CGVS somt verscheidene factoren op om aan te tonen dat de precare humanitaire situatie reeds bestond, doch verliest uit het oog dat al deze redenen wel degelijk in verband kunnen worden gebracht met de machtsovername door de Taliban!

Ook het ECRE heeft een Joint Statement 'One year after the country's takeover by the Taliban: How did Europe welcome Afghans in need of protection' uitgevaardigd op 09/09/2022, die aankaart dat de situatie in Afghanistan uitermate zorgwekkend is:

[citaat <https://ecre.org/joint-statement-one-year-after-the-countrys-takeover-by-the-taliban-how-did-europe-welcome-afghans-in-need-of-protection/>]

Zij probeert zich te verschuilen achter reeds bestaande factoren, doch negeert dat de situatie enkel maar is verergerd sinds de machtsovername door de Taliban. Dit getuigt van weinig zorgvuldig bestuur.

Er is nog steeds een groot gebrek aan financiële ondersteuning, zoals ook blijkt uit het laatste Funding update 2023 van UNHCR.¹⁸ 22% van de nood wordt maar ondersteund!

De humanitaire crisis in Afghanistan is nog niet opgelost en de vooruitzichten voor de toekomst zien er allesbehalve rooskleurig uit.

Verzoeker in de hierboven aangehaalde omstandigheden terugsturen naar Afghanistan is weldegelijk een onmenselijke en vernederende behandeling en maakt derhalve dat artikel 3 EVRM geschonden wordt.

Opnieuw dringt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zich op.

-4.4.2.3.

Wat betreft de precare socio-economische situatie in Afghanistan

Dat het CGVS in de bestreden beslissing motiveert dat de huidige socio-economische en humanitaire situatie niet te wijten kan zijn aan het opzettelijk handelen van actoren (in casu de Taliban) en dat zij besluiten dat de huidige precare situatie in Afghanistan het gevolg is van complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds aanwezig waren voor de machtsovername door de Taliban. Zij motiveren verder dat er geenszins aangetoond kan worden dat de huidige precare situatie te wijten is aan het opzettelijk handelen door de Taliban of andere actoren.

Echter behaalt de huidige complexe situatie in Afghanistan wel degelijk een zorgwekkend niveau waardoor verzoeker bij een terugkeer terecht zal komen in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

a)

Zo schrijft Al Jazeera dat Afghanistan momenteel het tweede hoogste niveau van voedselonzekeerheid in noodsituaties ter wereld heeft:

[citaat <https://www.aljazeera.com/opinions/2021/4/26/the-eu-efforts-to-repatriate-afghan-asylum-seekers-are-dangerous>]

Dit wordt trouwens ook bevestigd door het World Food Program op 04/03/2022:

[citaat <https://www.wfp.org/stories/wfp-glance>]

Verder:

[Ibid.]

Alle 34 provincies in Afghanistan hebben te maken met extreme en acute voedseltekorten. (zie https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20External%20Sitrep_17%20March_FINAL.pdf)

b)

Ook de UN High Commissioner for Refugees, Filippo Grandi, heeft op 17/03/2022 nogmaals opgeroepen steun voor de humanitaire crisis in Afghanistan:

[citaat <https://www.unhcr.org/news/news-releases/un-high-commissioner-refugees-appeals-global-engagement-address-afghanistans>]

Verder:

[Ibid.]

De humanitaire situatie in Afghanistan is kritiek. Uit de Afghanistan Update Food Security van februari 2022 blijkt namelijk dat 95% van de Afghaanse bevolking onvoldoende voedsel kan verkrijgen! (beschikbaar op <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/AFG%20Food%20Security%20Update%20%236%20%28February%202022%29.pdf>).

c)

Ook Human Rights Watch stelt deze uiterst precare situatie vast in haar rapport "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough" van 17/03/2022:

[citaat <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis>]

Ook Dr Ramiz Alakbarov, die de United Nations Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator for Afghanistan is, een urgente mededeling verspreid over de actute voedselcrisis in Afghanistan:

[citaat <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>]

Ook:

[Ibid.]

Het rapport HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN, uitgegeven in januari 2022 kan hierover niet duidelijker zijn:

[citaat <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>, p. 33 e.v.]

d)

Dit blijkt ook verder uit het EUAA Country Guidance Afghanistan April 2022:

[citaat voormelde bron, p. 48]

Dat het CGVS motiveert dat deze precare situatie niet te wijten is aan de Taliban, is frappant.

Zij haalt allerlei redenen aan om aan te tonen dat de precare socio-economische situatie al bestond in Afghanistan voor de machtsovername van de Taliban. Het CGVS is hierin ook deels correct, door dit te stellen, doch zij negeert volledig dat deze situatie sinds de machtsovername, enkel maar is verslechterd en ook nog niet is verbeterd.

Zo lijden meer dan 20 miljoen Afghanen vandaag de dag honger in Afghanistan:

[citaat <https://www.twm.my/title2/unsd/2022/unsd220507.htm>]

Dat deze situatie nog meer invloed zal hebben op "terugkeerders", zoals ook blijkt uit "Humanitarian needs overview Afghanistan" van januari 2022:

[citaat voormelde bron, p. 33 e.v.]

Ook het recente UNAMA rapport komt tot dezelfde conclusie:

[citaat https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_human_rights_in_afghanistan_report_-_june_2022_english.pdf, p. 41]

In januari 2023 werd er een nieuw Humanitarian needs overview Afghanistan" gepubliceerd. De bevindingen zijn allesbehalve rooskleurig te noemen:

[citaat voormelde bron]

De meest kwetsbare groepen volgens dit recente rapport, zijn o.a. vluchtelingen en asielzoekers:

[Ibid.]

Verder:

[Ibid.]

Verzoekende partij terugkeren naar deze penibele socio-economische situatie, die is verslechterd sinds de machtsovername door de Taliban, zal wel degelijk leiden tot een schending van artikel 48/4 Vw.

Het CGVS somt verscheidene factoren op om aan te tonen dat de precare humanitaire situatie reeds bestond, doch verliest uit het oog dat al deze redenen wel degelijk in verband kunnen worden gebracht met de machtsovername door de Taliban!

Zij probeert zich te verschuilen achter reeds bestaande factoren, doch negeert dat de situatie enkel maar is verergerd sinds de machtsovername door de Taliban. Dit getuigt van weinig zorgvuldig bestuur.

Dat het Commissariaat-Generaal in haar huidige beslissing, niet aantoont dat de precare situatie niet te wijten is aan de Taliban, minstens dat deze situatie verslechterd is.

Meer zelfs. Zij probeert zich te verschuilen achter allerlei reeds aanwezige factoren, om te stellen dat deze situatie al aanwezig was in Afghanistan, en dat de machtsovername door de Taliban hier geen invloed op heeft gehad.

Dat het UNICEF Afghanistan Humanitarian Situation Report van 1-31 January 2023 doch een genuanceerder beeld schetst:

[citaat <https://www.unicef.org/media/135281/file/Afghanistan-Humanitarian-SitRep-No.1-Jan-2023.pdf>]

Richard Benette, de VN Rapporteur van de mensenrechten in Afghanistan, kwam na een 12-daags bezoek in oktober 2022 nog steeds tot dezelfde conclusie, met name dat de humanitaire situatie in Afghanistan nog steeds uiterst zorgwekkend is:

[citaat <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2022/10/afghanistan-human-rights-and-humanitarian-crisis-continues-urgent-action>]

Het United Nations Development Program (UNDP) heeft in oktober 2022 nog een uitgebreid rapport uitgebracht over de socio-economische crisis in Afghanistan.

De conclusies die dit rapport beschrijft, spreekt boekdelen:

[citaat voormelde bron, p. 35]

Ook het Regional Refugee Response Plan for Afghanistan situation 2023 van UNHCR spreekt nog steeds over een uiterst precieze situatie:

[citaat <https://reporting.unhcr.org/afghanistan-situation-regional-refugee-response-plan-summary>]

Een minderjarige verzoeker terugsturen naar zo'n precare en volatiele situatie, is een schending van artikel 3 EVRM.

-4.4.3.

Besluit

Verweerster is onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Op meerdere gronden dient verzoeker een beschermingsstatuut te worden toegekend.

Nansen concludeert:

[citaat <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>, p. 47]

De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.1.2. In een aanvullende nota van 2 oktober 2023 voegt de commissaris-generaal het UNAMA-rapport, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023.

2.1.3. In een aanvullende nota van 5 oktober 2023 brengt verzoeker de volgende stukken ter kennis:

- OKAN schoolrapporten (stuk 1);
- Attest van regelmatige lesbijwoning (stuk 2);
- Bewijs behalen attest regelmatige lesbijwoning (stuk 3);
- Schoolrapporten (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel als minderjarige asielzoeker. De Raad wijst er echter op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “niet-begeleide minderjarige vreemdeling” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 1 januari 2022, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verder benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoeker zich bevindt, kunnen leiden tot problematisch gedrag. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Verzoeker kan verder door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en door te stellen dat er geen rekening is gehouden met de gevoeligheden van het werk dat zijn vader en oom uitvoerden, geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier:

“Aangaande het werk van je vader moet worden vastgesteld dat je heel weinig informatie hebt over zijn job. Je gevraagd alles te vertellen over wat je weet, stel je dat je vader een “commandant was en vier tot vijfhonderd mensen onder zich had” (CG p.5). Hij werkte bij de Amerikanen, hij werkte op een bureau en zijn kantoor was in Kabul. Je vader kwam om de zoveel maanden eens naar huis. Meer informatie heb je niet en je verwijst naar de documenten van je vader voor verdere informatie (CG p.5). Uit de door jou neergelegde documenten, zijnde verscheidene aanbevelingsbrieven, blijkt dat een persoon genaamd H. N., van 24 oktober 2004 tot 31 maart 2012 heeft gewerkt als een “Static Guard Commander” voor het bedrijf “Compass Integrated Security Solution”, met als belangrijkste klant “Supreme Global Services”. Dit bedrijf leverde voedsel en brandstof aan diverse buitenlandse troepen. “Compass” stond ook in voor de beveiliging van residenties van personeel van de Australische en Nederlands overheden en andere “gevoelige locaties”. In het document staat vermeld dat het contract van Compass met Supreme in 2012 beëindigd werd, omwille van de beslissing van de Afghaanse overheid om de “private security” bedrijven te semi-nationaliseren. Compass heeft sindsdien geen bedrijfsactiviteiten meer (zie aanbevelingsbrief dd. 26/09/21).

Uit een andere aanbevelingsbrief van de voormalige Country Manager van Compass (zie aanbevelingsbrief dd. 05/11/21), blijkt dat je vader van 2006 tot 2010 Convoy Guard Commander was. Ook deze brief maakt melding van het stopzetten van de activiteiten van Compass in 2012.

Uit de brieven kan niet worden afgeleid welk werk je vader ná 2012 heeft gedaan. Je voogd heeft via mail (zie neergelegde mailverkeer) bijkomende informatie gevraagd aan de voormalige Country Manager van Compass (zie aanbevelingsbrief dd. 05/11/21), maar deze persoon heeft geen contact onderhouden met je vader en heeft ook geen idee welk werk hij deed na 2012. Het jou gevraagd, stel je dat je vader werkte voor de Canadezen. Je baseert je hiervoor op een neergelegd certificaat dd. 2013 waarop een Canadese vlag staat. Je stelt vervolgens dat je vader de laatste jaren werkte voor Global, maar je hebt geen idee wat voor bedrijf het is (CG p. 6). Als verklaring voor het ontbreken van werkdocumenten van je vader van de laatste jaren, zeg je dat de Taliban na de machtsovername de huizen uitkamden en dat je moeder uit angst documenten heeft verbrand (CG p.6 en p.8). Diegenen die je wél presenteert, zouden bij je oom moederszijde zijn geweest. Je uitleg is onvoldoende overtuigend. Immers, als er moeite werd gedaan om diverse aanbevelingsbrieven te krijgen van het werk van vader, dan kan ook worden verwacht dat je het begin van bewijs aanbrengt van het werk van je vader in recente jaren. In de opmerkingen bij het verslag van het persoonlijk onderhoud (zie mail dd. 28/01/23 toegevoegd aan het administratieve dossier) laat je via je advocaat optekenen dat je vader in de laatste jaren werkte voor "High Global". Hij voegt "High" eraan toe. Dit zou een buitenlandse organisatie zijn in de wijk Qasaba in Kabul, die samenwerkte met het Afghaanse ministerie voor drugsbestrijding. Verdere informatie of een precieze functie kan hij niet aangeven. Hij zegt dat moeder "analfabeet is en het ook niet allemaal begrijpt" en dat zijn oom J.(...) maar een klein beetje kan lezen en schrijven."

Waar verzoeker stelt dat hij zijn best heeft gedaan om bepaalde informatie aan te geven na zijn persoonlijk onderhoud, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven:

"De genoemde opmerking bij het verslag, brengt geen wezenlijke correctie of toelichting aan, "High Global" lijkt immers hetzelfde te zijn als "Supreme Global" zoals vermeld in de brieven van Compass. Het bedrijf heeft echter niets te maken met drugsbestrijding. De opmerkingen bij het verslag van het persoonlijk onderhoud zijn in de eerste plaats bedoeld om correcties aan te brengen bij de neerslag van wat er tijdens het onderhoud werd verklaard, niet om bijkomende informatie te verschaffen."

Bij gebrek aan een verweer tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze eveneens over:

"Bovendien heb je drie ooms moederszijde in het buurdorp Miakhel. Ook de oom die voor de inlichtingendienst zou hebben gewerkt, bevindt zich daar (CG p.5). Uit de toevoeging bij het verslag van het persoonlijk onderhoud, kan worden afgeleid dat je oom S. diegene is die in Kabul zou hebben gewerkt bij de inlichtingen (CG p.8). Bovendien heb je ook nog ettelijke ooms vaderszijde in leven in je eigen dorp (CG p.5). Er zijn met andere woorden voldoende personen in je netwerk om informatie aan te vragen."

Verder, voortgaande op de aard van de aanbevelingsbrieven en je uiterst vage verklaringen over de verdwijning van je vader, vier maanden voor je vertrek (CG p.4 -5, p.7, p.10), dient te worden geconcludeerd dat er nauwelijks geloof kan worden gehecht aan je verklaring dat je vader vier maanden voor je vertrek verdween en naar verluid gedood werd door de Taliban. Dit nieuws zou je hebben verkregen via je oom moederszijde, die bij de inlichtingendienst werkte in Kabul (CG p.5). Ook over zijn werk heb je geen verdere informatie. Ook dit is een loutere bewering waar je geen enkel begin van bewijs voor aanbrengt. Je verklaringen zijn ook niet consistent, wanneer je eerst zegt dat je vader verdween en jullie niet weten of hij al dan niet nog in leven is, maar vervolgens stelt, dat dorpelingen zouden hebben gezegd dat je vader werd gedood, wat bij gebrek aan overtuigende aanwijzingen, pure speculatie lijkt te zijn (CG p.7). Ook de situering van deze gebeurtenis in de tijd is verre van duidelijk. Zo zeg je aanvankelijk dat je Afghanistan hebt verlaten vier maanden ná de verdwijning van je vader (CG p.4). Je herhaalt dit in je verklaring dat je vader gewoonlijk één tot twee keer per maand naar huis kwam, en dat hij vier maanden voor je vertrek verdwenen is (CG p.5). Vervolgens blijkt dat jullie na vier maanden afwezigheid van je vader, beseften dat je vader verdwenen was (CG p.7). Dit is wat je oom moederszijde had ontdekt. Hoe hij dit heeft ontdekt weet je niet. Je hebt in principe geen informatie over wanneer je vader verdwenen is noch in welke omstandigheden. Je verklaringen over de verdwijning van je vader zijn vaag en niet doorleefd.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat de neergelegde brieven van diverse voormalige managers van Compass, duidelijk kaderen in het afgeven van bewijzen van tewerkstelling voor hun voormalige personeel, met het oog op hervestiging in het buitenland. De brieven zijn geschreven door zowel Australische, als Britse managers, die N. H. persoonlijk hebben gekend, als door een Amerikaanse burger,

gepensioneerde Chief Legal Officer van Compass security. Deze laatste persoon expliciteert dat de aanbeveling bedoeld is voor US SIV (Special Immigrant Visas). In een lijst van 70 personen staat N. H. zijn naam vermeld, die volgens de schrijver van de brief mogelijks een risico lopen op vervolging vanwege de Taliban. De schrijver expliciteert dat hij de genoemde personen niet kent. Er werd je gevraagd wie om deze brieven heeft verzocht (CG p.8). Je verklaart hierover dat je moeder vertelde dat je oom moederszijde iemand heeft gecontacteerd met de bedoeling je familie naar Australië te brengen en dat die persoon de brief heeft ondertekend (CG p.8). Je ermee geconfronteerd dat omwille van de aard van de brieven toch de indruk bestaat dat deze door je vader zijn aangevraagd, blijf je vasthouden aan je verklaring dat ze van je oom zijn. Echter, hieraan kan onvoldoende geloof worden gehecht. Er kan niet worden ingezien hoe je oom een visa zou kunnen aanvragen voor uw familie, zonder dat je vader, voor wie de brieven geschreven zijn, dit in eigen persoon doet. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat je van al je familieleden een copie neerlegt van hun elektronische identiteitskaarten (uitgegeven in 2020) en paspoorten (uitgegeven in maart 2022), met uitzondering van het paspoort van je vader. Je verklaart dat je oom vaderszijde de paspoorten heeft aangevraagd voor je familie, omdat hun leven in gevaar was (CG p.11).

Echter, aangezien je noch het profiel van je vader in de laatste tien jaar aannemelijk hebt gemaakt, noch de aangehaalde profielen van diverse ooms, is niet duidelijk om welke redenen je familie momenteel in gevaar zou zijn. Je gevraagd hoe het gaat met je familie, zeg je dat ze het momenteel goed stellen (CG p.11). Je verklaart dat ze in het verleden problemen hadden met de Taliban, dat je moeder vreesde voor je broers, waarop ze naar Kabul zijn verhuisd. Heden zouden ze echter terug in het dorp zijn. Je verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat één van je ooms vaderszijde, zijnde T. H., een voormalig legerofficier, zich momenteel in Australië zou bevinden (CG p.8). Hoewel de advocaat erop aandrong contact te nemen met hem om je zo beter te informeren over het werk van je vader, stel je dat je familie geen contact heeft met hem (CG p.8). Echter, je hebt in je dorp van herkomst nog ettelijke ooms vaderszijde, alsook drie ooms moederszijde in een buurdorp. Het is dan ook niet aannemelijk dat geen van deze ooms zou kunnen worden gecontacteerd voor meer informatie.

Hoe dan ook, maak je niet aannemelijk dat je omwille van het profiel van je vader een risico op vervolging loopt. Aan je verklaring, dat je vreest voor gedwongen rekrutering (CG p.8-10) en dat de beweerde poging tot rekrutering verband houdt met het profiel van je vader, zoals je beweert (CG p.10), kan onvoldoende geloof worden gehecht.

Je verklaart dat tien dagen nadat je vader verdween, de Taliban de mullah van de madrassa benaderden en zeiden dat ze jongens van 16 tot 17 jaar nodig hadden. Nadat de Taliban vertrok zou de mullah tegen jou en andere jongens hebben gezegd, dat jullie binnen de twee dagen naar de Taliban dienden te gaan (CG p. 8-10). Je maakt echter onvoldoende aannemelijk dat er daadwerkelijk werd gerekruteerd vanuit de madrassa. Het betrof een kleine madrassa verbonden aan de dorpsmoskee (CG p.8). De studenten kwamen uit je dorp. Je zat in een groep met ongeveer twintig jongens die de Koran leerden. Op de vraag of de Taliban geregeld kwamen, zeg je dat ze in het geheim met de mullah spraken (CG p. 9). Je gevraagd of je jongens kent die al eerder naar de Taliban werden gestuurd, antwoord je ontkennend. Indien er actief vanuit de madrassa zou worden gerekruteerd, moet je toch ongetwijfeld jongens hebben gekend die in het verleden naar de Taliban werden gestuurd. Hierop gevraagd of het dan de eerste keer was dat de Taliban jongens kwamen vragen, zeg je nu dat de Taliban een eerste keer naar de mullah kwamen om jongens te vragen, vervolgens kwamen ze een tweede keer om hem te bedreigen en te zeggen dat hij jongens moest klaarmaken en een derde keer, twee dagen later, hebben ze de jongens verzameld en meegenomen, maar toen was jij al door je moeder naar je oom moederszijde gestuurd (CG p. 9). Het is echter weinig waarschijnlijk dat de mullah op eigen initiatief jongens, zonder de toestemming van hun vader en/of de dorpsoudsten naar de Taliban zouden sturen. Bij navraag blijkt dat jij en de andere jongens hun toestemming hebben gegeven, omdat ze bang waren van de mullah (CG p.10). Je gevraagd om welke reden je toezegt als je bang bent, maak je een vreemde redenering en stel je dat je bang was dat de mullah je zou overhandigen aan de Taliban. Aangezien dit volgens je verklaring sowieso zou gebeurd zijn, is je antwoord weinig verklarend. Het is opvallend dat je spontane verklaringen terzake zeer summier zijn (CG p.8).

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Plib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Plib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>), dat de Taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten.

Rekrutering door de Taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de Taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de Taliban. In het licht van deze informatie is het niet aannemelijk dat de mullah op eigen houtje zou hebben beslist wie hij daar de Taliban zou sturen.

Er werd je gevraagd of je in het dorp ooit problemen hebt gehad met de Taliban omwille van het werk van je vader en/of ooms, bevestig je dit, maar bij nadere beschouwing blijkt je te spreken over de poging tot rekrutering in de madrassa. Nu verklaar je dat de Taliban in de madrassa tegen jou hadden gezegd dat je bij hen moest gaan omdat je vader voor de Amerikanen had gewerkt (CG p.10). Noch in je spontaan relaas (CG p.8) noch in de bijkomende vragen (CG p.9-10) heb je daar iets over gezegd. Je zei zelfs expliciet dat de mullah naar jullie kamer kwam met de boodschap dat de Taliban jongens vroegen om met hen mee te gaan, nádat de Taliban de madrassa hadden verlaten (CG p.9). Aan je verklaringen over de beweerde poging tot rekrutering kan onvoldoende geloof worden gehecht."

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn jarenlang verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk mishandeld zal worden omdat hij als verwesterd zal worden beschouwd, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "zina" betreft— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij al in Bulgarije is sinds juni 2021. Hij diende op 23 augustus 2021 in België zijn verzoek om internationale bescherming in en verblijft sindsdien in België. Verzoeker stelt dat hij zich de westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt gezien hij op 16-jarige leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België verblijft.

Uit de voorliggende elementen en de stukken die verzoeker heeft neergelegd in zijn aanvullende nota, waaronder (OKAN)-schoolrapporten en een attest van regelmatige lesbijwoning, blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds augustus 2021 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Hij stelde zo’n drie maanden onderweg te zijn geweest van Afghanistan tot België. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en ter terechtzitting.

Verzoeker brengt echter geen concrete elementen aan die duiden op een verwestering in zijn hoofde, doch betoogt louter op algemene wijze dat hij mogelijks zal worden aanzien als ongelovige vanwege zijn verblijf in Europa. Zulks algemeen betoog is echter niet voldoende om een vrees in hoofde van verzoeker vast te stellen op basis van zijn verblijf in Europa.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen,

ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. De Raad merkt op dat op basis van de informatie die voorligt er in de provincie Laghman geen sprake is van een mate van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker kan zich evenmin nog langer beroepen op zijn minderjarigheid. Ook zijn (toegeschreven) verwesterd profiel wordt niet als een persoonlijk element beschouwd dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP